

saadant Forsøg under vore Forhold ganske vist vil mislykkes, naar Theatret nemlig skulde blive staaende i en saadan Forbindelse med Statsstyrelsen, som man har paatænkt. Jeg troer ikke, at her findes Capitalister, de være nok saa store Enthusiaster, som ville vove sig ind paa dette Terrain. Jeg troer, at naar der skal være Tale om at anvende Penge til Speculation, maa der være langt større Sikkerhed, end her foreligger, for, hvad en Mand maatte kunne vente sig fraoven med Hensyn til de Fordringer, som kunde stilles for at holde Theatret paa samme Niveau som hidtil i kunstnerisk og national Henseende osv. osv., langt større Sikkerhed, end det vil være muligt for nogen Minister at give gennem nogen Contract, i alt Fald saalænge han ikke var vis paa, hvorledes de veylende Folkething vilde fortolke en saadan Contract, og hvorledes de vilde fordre den gennemført. Derfor troer jeg, det er et fuldkommen for-gjæves Haab at bygge paa Gjennemførelsen af Mindretalsforlaget. Jeg anseer dette i og for sig selv for at være et upractisk Forslag. Jeg troer heller ikke, det vil være muligt for Ministeren at føre det tilstrækkelige Tilsyn med en Entrepreneur, hvis en saadan var til at faae, under disse givne Forhold; men i ethvert Tilfælde troer jeg, det er umuligt for nogen Minister at indlade sig paa at overtage et Tilsyn som det, her forlanges, undtagen han kunde indføre i Contracten en lignende Bestemmelse som den, der findes i Artikel 47 i det Bilag, som det ærede Mindretal har været saa god at forsyne Thinget med. Der indeholdes nemlig den Bestemmelse — jeg kan ikke opfatte den anderledes — at Magistraten kan vilkaarligt erklære Contracten for overtraadt af Entreprenuren og derpaa hæve den, og saa kan der af Entreprenuren ikke reises Efterkrav eller anlægges Proces om, hvorvidt Contracten virkelig har været overtraadt. Ja, naar man kunde indgaae en saadan Contract, saa vilde man maaskee kunne styre Theatret, idet da Ministeren vilde beholde Magt over Entreprenuren, men jeg troer neppe, der er Mange, der ansee det for muligt, at Nogen vil underkaste sig en saadan

Bestemmelse. I mine Tanker vilde det være fuldstændig umuligt at formaae nogen fornuftig Mand til at gaae ind paa en sliq Forpligtelse, og jeg kan derfor ikke Andet end vente, at den ærede Minister vil, inden vi gaae fra denne Sags Behandling, bestemt udtale, at han ikke kan bruge den tiltænkte Bemyndigelse. Utsaa medens nu dette Forslag ikke kan ansees for i og for sig selv at være practisk med Hensyn til det Formaal, som det angiver sig selv for at skulle opfylde, er det derimod ganske vist practisk i en anden Henseende, idet nemlig dets Vedtagelse affræver al alvorlig Behandling af Regjeringsforlaget (Stemmer: 3die Behandling!); jeg udtaler min Overbeviisning; naar den ordentlige Forfrist er 3 Behandlinger, kalder jeg det ikke en ordentlig Behandling af Regjeringsforlaget, naar man først til 3die Behandling kan komme til at omtale det ved at stille det som Vædringsforslag. Jeg kan saaledes ikke finde nogen Grund til at stemme for Mindretallets Forslag, og jeg maa anmode dem, hos hvem min Stemme kunde have mindste Vægt, om dog, idetmindste at tillade os, der troe at kunne fremføre noget Fornuftigt til Fordeel for Regjeringsforlaget, at komme ind paa en ordentlig Behandling af det.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Der kunde ganske vist være Anledning, maaskee ogsaa Opfordring for mig til at give Gjenvar paa adskillige af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra flere ærede Taleres Side; jeg skal imidlertid, navnlig da Tiden er saa langt fremstreden, ikke trætte den ærede Forsamling. Jeg finder det derhos overslødigt videre at fortsætte Discussionen, navnlig efter det Foredrag, som er blevet holdt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgfreds (Hall). Jeg haaber, at dette Foredrag maa have gjort det samme Indtryk paa det høitærede Thing som paa mig. Jeg skønner ikke rettere, end at det var saa klart og udtømmende, og at de Grunde, som ere blevne fremførte baade af ham og af flere andre ærede Medlemmer,